

Barne- og likestillingsdepartementet

Vår ref:

Sak: 17/174 JpID: 17/731 Sbh: BJG

Dykkar ref.

Dato:

19.01.2017

Høyringsuttale frå Eid kommune - NOU 2016:16 Ny barnevernslov

Denne uttalen er laga av avd.leiar for barnevernstenesta og er ikkje politisk handasama. Uttalen vert lagt fram som ei orienteringssak til utvalet for oppvekst og kultur i etter at høyringsfristen er ute

Eid kommune, ved barnevernstenesta, er i all hovudsak samd i framlegget til endringar i Lov om barnevernstenester.

Vi er svært positive til at krava til dokumentasjon vert lagt direkte inn i lovteksten. Å tydeliggjere krava til journalplikt, dokumentasjon av medverknad og kva vurderingar som er gjort i høve barnets beste, er viktig for å få auka fokus på at skriftleggjing av fakta og vurderingar er naudsynt kompetanse.

Det er likevel eit par av framlegga vi finn grunn til å kommentere særskilt:

§ 34 Hastevedtak om bosted utenfor hjemmet

Påtalemakta sin heimel for å fatte hastevedtak vert foreslått teken vekk. Ein føresetnad for at dette skal være forsvarleg er at det vert opna for at heimelen til å fatte slikt vedtak kan delegerast frå barnevernsleiar til andre enn denne sin faste stedfortredar. I tillegg må ein opne opp for at delegasjon kan gjerast på tvers av kommunegrenser, for eksempel i samarbeid om interkommunal barnevernsvakt. Konsekvensen av å ikkje utvide høve til delegasjon, utover det som er mogleg i dag, er at barnevernsleiar eller denne sin faste stedfortredar alltid må være tilgjengeleg. Denne lovendringa må sjåast i samanheng med ny § 113 om at barnevernstenesta til ei kvar tid er tilgjengeleg for gjennomgang og vurderingar av bekymringsmeldingar. Skal denne endringa ha noko meining, må dei som til ei kvar tid skal være tilgjengeleg og ha dei naudsynte fullmakter til å sette i verk naudsynte tiltak.

§ 79 Trygghetsperson for barn

Eid kommune er samd i at det er utfordrande for barn i sårbare situasjonar å skulle forholde seg til mange ulike vaksne. Utvalets forslag om å slå saman rollene som barnets talsperson, tillitsperson og tilsynsførar til ein trygghetsperson, er likevel krevjande. Dette m.a. fordi rollene fort kan føre til kryssande omsyn.

Rolla som barnets talsperson er avgrensa og vil være vanskeleg å kombinere med den rolla som i dag ligg til tillitsperson og tilsynsførar. Barnets talsperson vert og oppnemnt i forkant av sak for Fylkesnemnda, på eit tidspunkt der ein ikkje veit kvar barnet skal bu. Det vil difor

oppstå situasjonar der det av geografiske årsaker er vanskeleg å følgje opp dei delane av oppdraget som i dag ligg til tillitsperson og tilsynsførar.

Eid kommune er samd i at funksjonane som tilsynsførar og tillitsperson kan slåast saman til ein funksjon. Vi er samd med utvalet at dette ikkje vil svekke barnets rett til å ha med seg ein annan person i møte med barnevernet, dersom ein ynskjer dette. Etter vår vurdering bør ordninga med barnets talsperson bestå som i dag.

Slik ein forstår framlegget er det Fylkesmannen som skal oppnemne trygghetsperson for barnet. Det er likevel noko uklart kva som vert rollefordelinga mellom kommune og Fylkesmannen i dette framlegget. Vil det for eksempel bety at dagens praksis med at det er kommunen som er ansvarleg for at det blir utført tilsyn i fosterheim vert teke bort? Ein viser her til framlegget sin § 130 om tilsyn, som ikkje gjev eit tydleg svar på dette spørsmålet. Ei ordning der Fylkesmannen skal oppnemne og lønne trygghetspersonen, samstundes som at det er kommunen som er ansvarleg for at oppgåvene vert gjennomført på ein forvarleg måte, er ikkje ei god løysing.

§ 112 Kommunens ansvar og oppgaver

Eid kommune har ingen vesentlige innvendingar mot at det vert teke inn i Lov om barnevernstenester at kommunestyret skal vedta ei plan for kommunens arbeid med barn og unge. Sjølv om det står klart i lovteksten at det er kommunen som er ansvarleg for dette og at det er kommunestyret som skal vedta planen, er det ein fare for at for mykje av dette ansvaret vert lagt på barnevernstenesta åleine. Ein bør difor sikre at denne formuleringa og er forankra i anna lovverk og/eller i retningsliner. Om ikkje vil ei slik ansvarsforskyving kunne stå i motsetning til utvalet sine egne vurderingar om at ein skal tydeleggjere kva som er barnevernets kjerneoppgåver og «at flere forhold tilsier at barnevernstjenesten har fått et for omfattende samfunnsoppdrag på bekostning av primæroppgaven...» (NOU, side 91)

§ 113 Kommunens organisering av barnevernstjenesten. Økonomisk ansvar.

Formuleringa om at kommunen til ei kvar tid er tilgjengeleg for gjennomgang av meldingar er svært viktig og gjev eit klart signal om at barnevernstenesta må dimensjonerast på ein måte som gjer at dette faktisk er mogleg å få til. Det er og bra at utvalet i innstillinga si har streka under at kravet til beredskap både er gjeldande rett og at dette vert gjort enno tydelegare i framlegget.

Helsing

Bjarte Gangeskar
leiar

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Kopi til:
Oppvekstsjef Harald Sivertsen